

Edwin de Roy van Zuydewijn

Hoe kan een belastingdienst in een rechtstaat beslag beleggen op de schadevergoeding van een advocaat? En waarom schrijft geen krant – afgezien van [ThePostonline](#) - over dit zeldzame staaltje van intimidatie? Er is toch alle reden tot verbijstering als de overheid op gronden die niet nader worden toegelicht tot zo'n daad overgaat? Het overkwam mr Gabriël Meyers, raadsman van Edwin de Roy van Zuydewijn.

Het Amsterdams gerechtshof had geoordeeld dat Meyers cliënt ten onrechte was vervolgd en kende de advocaat een schadevergoeding (kosten raadsman) toe van 16.000 euro. Toen Meyers informeerde waar zijn geld bleef, hoorde hij tot zijn stomme verbazing van het OM dat de belastingdienst beslag had gelegd. Absurd, want er ligt geen beslag op het inkomen van mr. Meyers.

Zou de naam van Meyers' cliënt de reden zijn van het oorverdovende zwijgen in de media? De Roy van Zuydewijn, ooit getrouwd met prinses Margarita, een nichtje van onze voormalige vorstin, ligt al jaren met de koninklijke familie overhoop. Het heeft hem al zijn baan, zijn huwelijk, zijn carrière en zijn sociale leven gekost, maar dat is blijkbaar niet genoeg. Nog steeds wordt hij door of namens Nederlands eerste familie achtervolgd, dwarsgezeten en geïntimideerd.

Er zijn Kamervragen gesteld over wat De Roy van Zuydewijn is aangedaan. De minister-president heeft die 'beantwoord' met een beschamend smoesverhaal. En nu is het dan zover dat ook zijn raadsman wordt aangepakt, maar de meeste media doen er het zwijgen toe. *NRC Handelsblad* publiceerde wel een recensie van een toneelstuk (Anne Frank) over de volle breedte van de voorpagina en *de Volkskrant* vond het gegeven dat sportkoning Willem-Alexander op de voetbaltribune in Brazilië zou plaatsnemen buitengewoon nieuwswaardig. Maar een bericht dat het OM een niet te tolereren inbreuk had gemaakt op de verhouding advocaat-client vinden die kranten kennelijk niet van belang. De andere dagbladen en nieuwsrubrieken op radio en tv truwens ook niet.

Het is al vaker opgevallen dat berichten over De Roy van Zuydewijn worden geweerd, wanneer ze positief voor hem uitpakken. Hij heeft menige rechtszaak tegen leden van het koningshuis gewonnen, maar dat krijgt in de meeste gevallen geen of nauwelijks aandacht. Maar als er iets soms wat minder gunstig voor hem uitpakt, zijn ze er wel als de kippen bij om dat nieuws wereldkundig te maken.

Of het koninklijk huis in deze al jaren slepende kwestie zelf zijn invloed doet gelden of dat er lieden binnen het OM zijn die een wit voetje willen halen bij de enige familie van Nederland wier rechten exclusief in de Grondwet zijn geregeld, valt moeilijk na te gaan. Maar stel dat het uitslovers van het OM zijn: een seintje dat hun dienstbaarheid wel een tandje lager kan, krijgen ze evident niet.

From: erwin_lensink@hotmail.com

To: ekc.avanrooij@gmail.com; erwin_lensink@hotmail.com; jolandavdmeer@hotmail.com; a.ranshuijsen@gmail.com; anneliekevdberg@gmail.com; nataliebrockotterd66@hotmail.com; mark.buck@nijmegen.cda.nl; d.derks@outlook.com; dhr.prm.sanders@gmail.com; m.elkarouni@gmail.com; kamifalihi5@hotmail.com; michellefoolen@hotmail.com; info@beoplan.nl; jvdeurzen@hetnet.nl; eefmarienne@hotmail.nl; ray.janssen@gmail.com; jaspers.anne@gmail.com; jeanpaulnijmegen@hotmail.com; joost.vd.geest@nijmegen.cda.nl; judithrotink@gmail.com; h.krijger@wxs.nl; mirjam.van.dam@nijmegen.cda.nl; ronny.raghoe@nijmegen.cda.nl; mariekesmit985@gmail.com; petersprenger@teconomy.nl; spsjoerd@hotmail.com; rosaliethomassen@gmail.com; pepijnboekhorst@gmail.com; nijmeegsefractie@gmail.com; rachelbrouwer@d66nijmegen.nl; busschops@yahoo.com; h1.elkarouni@pvda.nijmegen.nl; tobiasvanelferen@d66nijmegen.nl; f.heukelom@pvda.nijmegen.nl; h.van.hees3@kpnplanet.nl; j.hendrix@pvda.nijmegen.nl; ahillen@planet.nl; hvhooft@sp.nl; p.huliselan@vvd.nijmegen.nl; fractie@vsp.nijmegen.nl; ilknur.aksakal@gmail.com; j10.janssen@gewoonnijmegen.nijmegen.nl; rinusjanssen@kpnplanet.nl; robjetten@d66nijmegen.nl; jos@reinhoudt.com; r.kleinhemmink@gewoonnijmegen.nijmegen.nl; kristielamers@gmail.com; msdvandergaag80@hotmail.com; m.van.nijnatten@pvda.nijmegen.nl; mno@planet.nl; cs.norel@hetnet.nl; pepijnoomen@gmail.com; f.peters@vvd.nijmegen.nl; p.de.wit@d66.nijmegen.nl; annemargreetvanputten@gmail.com; annemargreetvanputten@d66nijmegen.nl; rhelmer.sp@gmail.com; chantal.teunissen@nijmegen.cda.nl; h.veldman@vvd.nijmegen.nl; bert.velthuis@tiscali.nl; vergunst@gmail.com; s.witsenhuijsen@nijmegen.nl; k.wools@vvd.nijmegen.nl; faysalzouay@gmail.com; r.zwart@pvda.nijmegen.nl; fractie@d66.nijmegen.nl; fractiecdanijmegen@gmail.com; fractie@witsenhuijsen.nijmegen.nl; fractie@gewoonnijmegen.nijmegen.nl; fractie@groenlinks.nijmegen.nl; info@denijmeegsefractie.nijmegen.nl; fractie@pvda.nijmegen.nl; fractie@sp.nijmegen.nl; fractie@vvd.nijmegen.nl; bestuur@nijmegen.christenunie.nl; marijn.gunnink@gmail.com; cie.vj@tweedekamer.nl; cie.vws@tweedekamer.nl; cie.fin@tweedekamer.nl; cie.biza@tweedekamer.nl; info@gemeenteraad.amsterdam.nl; commissiebestuur@denhaag.nl; commissiesamenleving@denhaag.nl; lobke.zandstra@denhaag.nl; tkodrzycki@bohler.eu; boksem@ankerenanker.nl; info@prakkendoliveira.nl; tkodrzycki@prakkendoliveira.nl; kabinet.rc.rb-gel.zutphen@rechtspraak.nl; info@veemadvocaten.nl; wrakingskamer.rb-gel.zutphen@rechtspraak.nl; gw_lensink@hotmail.com; griffie@denhaag.nl; griffie@eindhoven.nl; griffie@gelderland.nl; info@griffie.rotterdam.nl; gemeente@apeldoorn.nl; gemeenteraad@debilt.nl; fractievoorzitters@debilt.nl; raadsgriffie@debilt.nl; christenunie@ps.gelderland.nl; d66@tweedekamer.nl

Subject: zaken Els Borst en Pim Fortuyn m.b.t. Bilderberg / Demmink

Date: Sun, 18 May 2014 21:31:25 +0000

Waarom al die leugens over de moord op Els

Borst?

Maandag, 17 februari 2014 11:43

Voor een willekeurige toeschouwer komt de plotselinge dood van voormalig minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1994-2002) en oud-minister van Staat, Els Borst, over als een vreemd verhaal.

Ondanks een hulpverlener die zegt dat haar gezicht zodanig was toegetakeld dat haar neus niet meer zichtbaar was, ging de politie niet uit van een misdrijf.

Al direct na de bekendmaking van haar dood begint deze affaire een zweem van geheimzinnigheid te krijgen, met berichtgeving die niemand echt logisch in de oren kan klinken. Hiermee wordt de deur naar speculatie over het hoe en waarom wagenwijd opengezet.

Er wordt gemeld dat ze afgelopen maandagavond is gevonden door een vriendin(nen)/buurtgenoot die haar aantrof(fen) in een plas bloed en dat ze geen natuurlijke dood is gestorven. Dat betekent effectief: ongelukkig gevallen of vermoord.

Ook nadat er afgelopen woensdag sectie is verricht op haar lichaam, weet men nog niet met zekerheid te vertellen of Els Borst is vermoord of dat het een ongeluk was. Dan, zaterdag, verschijnt er ineens een groot artikel op de voorpagina van de Telegraaf, 's Neerlands doofpotkrant, waarbij door een anonieme hulpverlener zou zijn gezegd dat zij zwaar was toegetakeld.

Er staat letterlijk: “Ik zag dat mevrouw Borst haar knokkels aan beide handen kapot waren en ze had een hoofdwond. Haar neus was door de klap niet meer zichtbaar”. Dan staat er in hetzelfde artikel dat de politie in eerste instantie niet uit ging van een misdrijf. Tuurlijk, en Geert Wilders wordt de volgende paus.

Een oude vrouw met veel kennis over bepaalde zaken, die met een volkomen toegetakeld gezicht wordt gevonden in een plas bloed in/bij haar eigen garage, is echt niet overleden omdat ze toevallig is gestruikeld. Die is vermoord, iets wat de politie waarschijnlijk direct of zeker binnen een uur na de ontdekking al wist. Waarom dan al die geheimzinnigheid? Waarom wordt er niet gewoon gezegd dat oud Minister Els Borst is vermoord? Waarom weer al die leugens en tegenstrijdige verhalen?

Dit betekent simpelweg dat er een goede reden moet zijn dat dit spel zo wordt gespeeld. Dat er meer aan de hand is dan een verdwaalde Bulgaar die toevallig net op dat moment besloot om in te breken in het huis van Els Borst en haar voor een korst brood vermoordde.

Alleen al het feit dat er wordt gelogen en er tijd wordt gekocht, wijst erop dat de werkelijke reden voor de moord op Els Borst was dat ze uit de weg geruimd moest worden. De enige vraag die dan rest “Waarom moest Els Borst verdwijnen en voor wie zou ze een gevaar kunnen opleveren?”.

Uiteraard is dat op dit moment beargumenteerde speculatie, maar is het niet aannemelijk dat

een vrouw zoals zij tegen het einde van haar leven misschien bepaalde zaken bekend wilde maken? Dingen die ze gedaan heeft of weet van had en waar ze mogelijk spijt van heeft? Was ze misschien bezig met haar memoires of een dagboek waar bepaalde onthullingen in zouden komen te staan?

Als dat het geval is dan is het goed om binnen dit kader te kijken naar het verhaal van klokkenluider Ad van Rooij.

Deze ingenieur voert, [gesteund door anderen](#), al sinds 1987 strijd tegen de Nederlandse overheid in verband met de massale vergiftiging van de bevolking door een samenwerkingsverband tussen (lokale) overheden en commerciële bedrijven in wat wordt genoemd een collusie. (collusie is: een heimelijke verstandhouding om het opsporen van strafbare feiten te belemmeren; een samenspanning van ambtenaren tot het plegen van ambtsdelicten).

Van Rooij heeft een [email gestuurd](#) naar misdaadverslaggever John van den Heuvel met het verzoek binnen zijn onderzoek naar de moord op Els Borst ook zijn verhaal goed te lezen en mee te nemen in zijn beschouwingen en bevindingen.

Iets waar Els Borst aan meewerkte middels valsheid in geschrifte, volgens Ad van Rooij, was het volgende:

"Na goedkeuring door de Tweede Kamer rukt o.a. het bedrijf Hickson Garantor B.V. te Nijmegen op. Zij halen zeer hoog problematisch gevaarlijk afval op bij de metaalindustrie en ertssmelterijen hetgeen financieel zeer lucratief is.

Het alternatief, het eeuwig opslaan van dat uiterst gevaarlijk afval kost immers te veel geld. Vervolgens wordt dit uiterst gevaarlijk afval geschikt gemaakt om daarmee hout te impregneren. Daarna dient Hickson Garantor B.V. hiervoor een aanvraag in bij het College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (CTB) onder de naam "superwolmanzout-Co".

Het CTB moet hiervoor toelating verlenen. Zij mogen deze toelating namelijk alleen maar toetsen binnen de reikwijdte van de bestrijdingsmiddelenwet, zijnde de productiefase en gebruikersfase van het bestrijdingsmiddel, dus tot op het moment dat de houtimpregneerbedrijven het in het hout hebben geperst.

Na de toelating wordt dat uiterst gevaarlijk afval onder de naam "superwolmanzout-Co" voor zo'n 5 gulden winst per liter verkocht aan Nederlandse houtimpregneerbedrijven. Deze Nederlandse houtimpregneerbedrijven persen schoon hout tot aan de kern toe vol met dit uiterst gevaarlijke afval en maken daarmee het nieuwe product "geïmpregneerd hout". Via dit nieuwe product heeft het collusienetwerk intussen geheel Nederland vergiftigd met enorme hoeveelheden uiterst kankerverwekkend "arseenzuur" en "chromtrioxide". Alleen al gemeten aan arseen wordt er 10 maal de dodelijke dosis per Nederlander per jaar over Nederland uitgespreid".

Voor wie het hele verhaal van Ad van Rooij wil lezen, staan onder dit artikel een aantal links.

Samengevat komt het erop neer dat (lokale) overheden voordelen hebben bij het niet hoeven opslaan/opruimen van zwaar vergiftigde stoffen omdat die door een commercieel bedrijf worden weggehaald. Een organisatie die dit vervolgens weer gebruikt om hout te impregneren

wat weer op grote schaal voor vergiftiging zorgt van de bevolking. Voormalig Minister Els Borst speelde volgens Van Rooij een belangrijke rol in deze affaire die tot op de dag van vandaag klaarblijkelijk nog voortduurt.

Stel dat Els Borst van plan was om over deze situatie uit de school te klappen, dan had dit een schandaal kunnen veroorzaken wat zijn weerga niet kent, maar ook met dramatische juridische consequenties voor de betrokkenen want volgens het zogenaamde Pikmeearrest:

"Kan de (lokale) overheid zelf strafrechtelijk worden vervolgd? Pikmeer 1 en 2 (1996, 1998). De gemeente Boarnsterhim dumpst vervuild baggerslib in het Friese Pikmeer. Reinigen is te duur. De vervolging van een gemeenteambtenaar keurt de Hoge Raad echter af. Net als de centrale overheid zijn ook lokale overheden strafrechtelijk immuun. Dat leidt tot opschudding in het parlement. Waarna in Pikmeer 2 die beslissing wordt 'gepreciseerd'. Lokale overheden blijven immuun voor de strafrechter als het om typische overheidshandelingen gaat. Maar bij handelen namens de overheid door private partijen of in publiek-private samenwerking, kan vervolging wel".

Mocht Els Borst inderdaad van plan zijn geweest om bepaalde onthullingen te doen, mogelijk inzake bovengenoemde kwesties waarin zij volgens Ad van Rooij een belangrijke rol speelde, dan zou het leed voor een groot aantal bestuurders in dit land niet te overzien zijn geweest. Wie weet nam ze de verkeerde mensen in vertrouwen over haar voornemens?

We moeten bovendien ook niet vergeten dat deze oude staatsdame veel kennis had over de handel en wandel van farmaceutische bedrijven. Zelfs Bolkenstein [probeerde haar in te schakelen](#) om besluiten van haar departement over prijzen en toelating van medicijnen bij te sturen, in een voor farmareus MSD aantrekkelijke richting. Stel dat ze daar, ergens in de farmawereld, in de weg zat?

Wij vonden persoonlijk de [televisiereactie](#) van de [machtigste vrouw van 2013](#) en minister op dezelfde stoel als Els destijds, Edith Schippers, erg gemaakt en ongevoelig. Zij zegt hierin zelf ook dat Els nog heel actief was op medisch-ethisch vlak. Dat betekent dat ze inderdaad nog heel invloedrijk was. Schippers vertelt dat ze regelmatig nog overleg had met Els.... Weet zij misschien meer? De machtigste vrouw van 2013 die zonder blikken of blozen de complementaire gezondheidszorg en natuurgeneesmiddelen [wegzet als kwakzalverij](#) zal niet gemakkelijk "samenwerken" met een machtige, invloedrijke vrouw als Els Borst. En belangenverstengeling vanuit haar positie met de farmaceutische industrie is een feit als je weet dat haar man, Sander Spijker, invloedrijk is in de medische sector. En er bovendien al een akkerfietje is geweest in die zin in de [crisis rond het Slotervaartziekenhuis](#) in Amsterdam, waarbij en Edith en Sander vanuit verschillende belangen betrokken waren. Toch onhandig als je dan 's avonds in hetzelfde bed kruipt..... of juist heel handig?

Het blijft uiteraard op dit moment speculeren naar het motief van de moord, maar het is zeker de moeite waard om ook het verhaal van Ad van Rooij goed te bestuderen, niet in het minst omdat het onderwerp maar bij heel weinig Nederlanders bekend is.

Bronnen:

[Actueel Gezondheid](#)
[Alarm uw wordt vergiftigd](#)
[NRC](#)

DE MOORD OP ELS BORST

Geplaatst door [ADMINISTRATOR](#) · 16 februari 2014 · [79 reacties](#)

Vooralsnog stinkt het steeds harder.

Deze week was de meest bizarre opmerking met betrekking tot het nieuws te horen uit de mond van D-66 voorman A. Pechtold in reactie op de dood van Minister van Staat Els Borst. Desgevraagd sprak hij met tranen in zijn ogen: “Het is voor Els te hopen dat haar lijden van korte duur is geweest.”

Wij, de onwetende massa, het volk van Nederland beseften op dat moment nog niet eens dat Borst was vermoord. Ook wisten wij op dat moment nog niet, hoe ze was vermoord. Pas dit weekend is bekend geworden, dat Els Borst in haar garage op gruwelijke wijze letterlijk is doodgeslagen. De kranten meldden, dat ze op een verschrikkelijke manier is toegetakeld. Hoe meneer Pechtold aan die kennis kwam op dat moment zal wel een eeuwig raadsel blijven. Het inbreker verhaal is uiteraard in vol ornaat wijd en zijd verbreid in de gecontroleerde media. Dat verhaal doet het voorlopig goed en er is voor de knoppendraaiers geen enkele reden een andere versie te lanceren. In een dure Bilthovense wijk, barstensvol met camera's moet het een fluitje van een cent zijn de beelden terug te halen. De tweede optie, namelijk die van een fantiekeling die tegen de door minister Els Borst gepropageerde euthanasie-wetgeving, wraak heeft genomen, kan nog even in de achterzak blijven.

Op zoek naar een andere verklaring van deze bizarre moord, kwamen we een bericht tegen, waarin het gaat over het aftreden van Beatrix. Een foto-reportage laat ons zien dat Borst niet zomaar iemand was, maar dat Borst regelmatig in hoge kringen vertoefde en heel dicht bij de voormalige “koningin” stond, zoals hier tijdens een concert in 2004 in Amsterdam. Naast haar overigens het PvdA kamerlid Dick Benschop, thans hotemetoot by Royal Dutch Shell – wat gek weer, hè?

[ARTIKEL NRC 28 JANUARI 2013](#)

Conclusie:

Als de theorie over de inbreker, die “in paniek een 81-jarige bejaarde frele dame dood slaat”, niet wordt hard gemaakt met camera-beelden, kunnen we die variant gevoeglijk bij het grof vuil deponeren. En wij weten inmiddels hoe snel in dit land bewijsstukken als camera-beelden comfortabel verdwijnen als gevolg van “storing” of “zoekraken”. Bemoeienissen van politie en justitie met de zaak, geven geen enkele garantie voor een eerlijk onderzoek, zolang die filmbeelde er niet komen – integendeel. Wat ons betreft wordt deze “roofmoord” dan als vanzelf een loepzuivere politieke moord. En iemand die zo dicht in de kringen van het voormalige staatshoofd verkeerde, heeft dingen geweten, die ons geen donder aangaan, uiteraard. Maar wellicht vond ze het tijd om maar eens wat rottigheid te laten lekken, teneinde de geschiedenis in te gaan als “ethica”. Bilderbergkereltje Pechtold slaat een raar figuur in het geheel. U weet, dat de zogenaamde “oranges” over lijken gaan, maar te bewijzen valt er niets. Er is hoogstens sprake van indirect bewijs als gevolg van een repeterend patroon. Tijdens het D66 Congres van vorig weekend zat Borst tussen Bilderbergkereltje Pechtold en een ingetrouwd lid van de “koninklijke” klik rondom het zogenaamde staatshoofd in, Laurens Jan Brinkhorst, studiegenoot van van amsberg.

UPDATE 19 februari 2014

Het programma Opsporing Verzocht heeft getuigen gevraagd zich te melden, met een heel andere bedoeling dan wij worden geacht te denken, namelijk dat de werkelijke gebeurtenissen aan het licht komen – dat is pertinent NIET de bedoeling bij een loepzuivere politieke moord. Opsporing Verzocht wordt ingezet om te kijken of iemand getuige is geweest van de werkelijke dader(s). De Publieke Omroep en daarmee dat programma is niet onafhankelijk. Er zal desinformatie moeten worden ingebracht om te voorkomen dat de werkelijke gebeurtenissen boven tafel komen.

Mocht er iemand tussen zitten die kan getuigen, dat het inbrekersverhaaltje een psy-op is, dan heeft die een groot probleem.

Er zal worden geprobeerd door middel van psychologische beïnvloedingsmethoden de werkelijkheid te verdraaien naar een waarheid, die past in dat vanaf het begin in ons brein geïmpregneerde inbrekers-plaatje.

Mocht die getuige echter volharden in zijn of haar eigen verhaal, dan is er in het verleden altijd nog wel wat op te duikelen, die getuige ongeloofwaardig maakt en rijp voor opname in een (staats)inrichting.

En een ongelukje zit in een klein hoekje.

Naschrift:

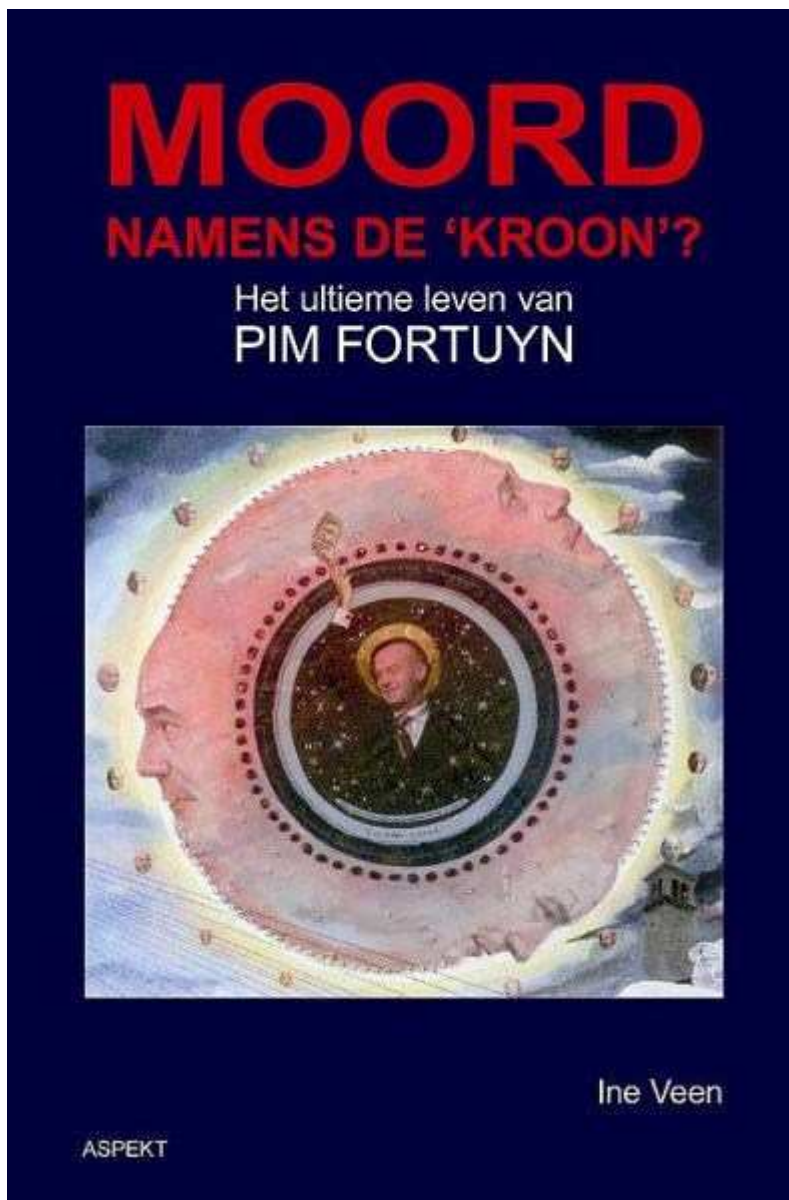
Types als mevrouw Borst, Els Swaab, Dick Benschop, deftige lieden van standing – ahum – en lui regelrecht uit de onderwereld van Amsterdam en Paramaribo, die met de ruftende gassen van het Secreet van Neurdende in aanraking komen, zijn per definitie besmet en bij voorkeur als de pest te mijden. Alles en iedereen wat meurt naar een paleis c.q. de inwoners, is al in verregaande staat van ontbinding, de (officiële) sterfdatum doet er feitelijk niet veel meer toe.

Lieden die het voor deze meelopende, minderwaardige, onderkruipsels, de brigade oranje strontvliegen opnemen, zijn zo mogelijk nog erger, of reeds voor het nageslacht afgeschreven. Collaborateurs van “oranje” zetten we niet meer ouderwets tegen de muur, maar sluiten we op in een batterij tredmolens om stroom te leveren. Kaalgeplukt, in de pendek, te bezichtigen voor “genodigden”, zoals ze dat zelf ook zo gaarne deden op hun door ons betaalde privé-parties..... Zoals paarden rondjes draaiden om het koren te malen. Arbeid ont-adelt.

Tot ze er dood bij neerdonderen en het ganse inteelt-geslacht is uitgeroeid met wortel en tak. De Acte van Seclusie – maar dan geperfectioneerd tot een Eeuwig Edict.

Alles en iedereen die dan nog opstaat en “oranje boven” roept, krijgt een fulltime job in het Circus van Oele.

[Moord namens de Kroon](#) Het ultieme leven van Pim Fortuyn is de intrigerende titel van een boek geschreven door [actrice Ine Veen](#). Nog intrigerender is de vraag wat de in 1937 geboren actrice/ballerina/schilderes heeft bezielde om haar boek zo'n suggestieve titel mee te geven? De dood van [Pim Fortuyn](#) blijft ondanks, of misschien liever gezegd dankzij, de snelle arrestatie van de moordenaar Volkert van der Graaf in nevelen gehuld. Zou uitgerekend een actrice op leeftijd wat meer licht op de materie kunnen schijnen? Deze en andere vragen bleven door mijn hoofd spoken tot [uitgeverij Aspekt](#) zo vriendelijk was om mij een exemplaar van het boek ter beschikking te stellen.

Wie het boek koopt krijgt 422 pagina's informatie over Pim Fortuyn. Ine Veen laat ons zijn jeugd zien, zijn seks- en privéleven, zijn strijd om erkenning, zijn vrienden en natuurlijk ook zijn vijanden. Het boekwerk is doorspekt met foto's en kopieën van relevante documenten. De schrijfster vertelt ons het verhaal met een passie van iemand die nauw betrokken is geweest bij de persoon Fortuyn. Wie dus een gortdroog boekwerk verwacht komt bedrogen uit. Toch weet Ine telkens weer feiten te noemen die genoeg voedingsbodem geven aan het idee dat zijn dood niet zomaar een losstaande actie was van Volkert van der Graaf. Met het rijzen van zijn ster wist Pim dankzij zijn uitgesproken politieke denkbeelden

machtige vijanden te maken. Zo was het faliekant tegen het inmiddels doorgedrukte en miljarden euros verslindende militaire [JSF project](#). Sterker nog Hij wou de krijgsmacht helemaal inperken op wat marine fregatjes en helikoptertjes na. Defensie, Amerikanen en betrokken industriëlen konden zijn bloed letterlijk wel drinken. Als Pim aan de macht zou komen dan kon deze groep fluiten naar de centen en bijbehorende pracht en praal.

(de natte droom van de elite werkelijkheid)

Pim liet ook geen onduidelijkheid bestaan over hoe hij over de rol van het koninklijk huis dacht. De Oranjes moesten gewoon een symbolische functie gaan vervullen en worden beperkt in de politieke macht die ze nu hebben. Ook zag Pim wel heil in het terugdringen van miljoenen euro's subsidie die deze familie jaarlijks mag ontvangen. U zult begrijpen dat deze van belasting vrijgestelde en dikke vinger in de pap hebbende familie niet op een dergelijke 'reorganisatie' zat te wachten.

En dan natuurlijk de regenten in Den Haag zelf. Pim wilde niets liever dan de achterkamertjes- en vriendjespolitiek opblazen. Openheid was waarvoor deze man ging. Als hij premier zou worden zou zelfs het benauwde torentje opgedoekt worden. De zittende macht zag met toenemende angst en beven hun positie op het pluche in gevaar komen.

In het Europese parlement zag men ook met lede ogen toe hoe Pim dacht over de superstaat. Pim's vingers jeukten om het [Schengen verdrag](#) open te gooien en daarmee de stoelpoten van fort Europa door te zagen.

Last but not least was er de aanklacht uit linkse hoek dat Pim Fortuyn een rechts extremist was. Een Hitler in de dop. Voordat ik aan deze recensie begon heb ik eerst [de boeken](#) van Pim Fortuyn gelezen. Zeker na de traktaties van bijvoorbeeld een Rita Verdonk of een Geert Wilders zou niemand Pim nog als extreem rechts kunnen betitelen. Ja hij was kritisch over de oprukkende Islamisering en ja hij wilde de ongebreidelde stroom immigranten beperken. Hij vond dat met 16 miljoen inwoners Nederland vol was. Anderzijds had hij ook als plan om de destijds circa 5000 asielzoekers een generaal pardon te verlenen. In feite wilde Pim met Nederland een pas op de plaats maken en eerst een grote schoonmaak houden in het politieke bestel.

Kortom, hoewel geliefd door een democratische meerderheid werd hij dubbel zo gevreesd door een elite minderheid. Wat dat betreft zou de kogel van alle kanten gekomen kunnen zijn.

(*Stonden de platte petten al klaar?*)

In het boek van Ine Veen komt dat allemaal en meer aan de orde. Minutieus beschrijft zij de dag van de aanslag zelf. Opvallend is natuurlijk de razendsnelle actie van de politie die de vermeende schutter binnen 6 minuten na de fatale schietpartij wist aan te houden. Een record. Uit de door de auteur verzamelde gegevens blijkt dat de officiële verklaringen elkaar tegen spreken. Zo zou er niet alleen de 9mm kogels uit het wapen van Volkert gevonden zijn maar ook kogels met het kaliber 5.66 mm.

Was er een tweede schutter? Wie zat er in die donkerblauwe BMW 7 serie die kort na de schietpartij onder politie escorte van het Mediapark naar schiphol werd begeleid? En wat is dat toch met die schimmige Shimura-groep uit Japan die beweerde een video te hebben van een bewakingscamera waarop te zien was dat vanaf het energiehuisje op het Mediapark op Fortuyn geschoten zou zijn, nog voordat Volkert van der G. het eerste schot gelost had? Als we de door Veen verzamelde verklaringen van politie, forensisch instituut, getuigen en andere belanghebbenden keurig naast elkaar leggen blijkt van de officiële lezing weinig te kloppen. Wim Kok, Bolkestein, CIA, Mat Herben, Donner, AIVD, Docters van Leeuwen, De Oranjes, Bilderberg en noem maar op hadden er allemaal groot belang bij dat Pim Fortuyn van het toneel zou verdwijnen en Ine Veen benoemt ze allemaal. Uiteindelijk komt ze met een aantal scenario's over wat wel eens de juiste toedracht zou kunnen zijn.

Hoewel Ine Veen in haar persoonlijke mening over Fortuyn niet bepaald objectief is maken de vele feitjes en wetenswaardigheden in het boek dat ruimschoots goed. Het boek bevat meer dan voldoende historisch materiaal en aanknopingspunten om af te doen als een persoonlijke hommage voor Pim en vage aanklacht tegen zijn al dan niet politieke tegenstanders. Dat de mens achter Fortuyn ook goed belicht wordt vond ik persoonlijk een meerwaarde die bijdroeg aan mijn beeldvorming over deze opmerkelijke man.

Natuurlijk en helaas zult u ook in dit boek geen sluitende antwoorden vinden over de ware toedracht van de moord op deze man die ongetwijfeld premier zou zijn geworden. Anderzijds blijft er van de simpele verklaring dat Volkert, en Volkert alleen, de moord gepleegd zou hebben weinig over. Aanbevolen lectuur dus voor al diegenen die nog steeds hun geloof en vertrouwen in de heersende klasse hebben maar ook aanbevolen lectuur voor zij die hun idee over de 'bananenrepubliek Nederland' meer onderbouwd willen zien. En natuurlijk ook gewoon voor iedereen die Pim Fortuyn een warm hart toedroeg.

Moord namens de 'kroon'? Het ultieme leven van Pim Fortuyn
Ine Veen

ISBN-10: 90-5911-554-6

Uitgeverij [Aspekt](#)

Meer over dit onderwerp kunt u bijvoorbeeld [hier](#) of [hier](#) vinden.